

سُورَةُ فَصَّلَتْ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْ ۱ سهرنجی سهرهتای سوورهتی (البقرة) بده. تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲ ئەم قورئانه دابه‌زێراوه له‌لایهن پەرهردگاری خاوهن به‌زه‌یی و میهره‌بانه‌وه. كِتَبٌ فَصَّلَتْ ءَايَتُهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۳ کتیبیکه؛ ئایهت و فه‌رمانه‌کانی به‌ش کراوه و جیاکراوه‌ته‌وه (ئیمان و کوفر، حه‌لال و حه‌رام چاکه و خراپه... هتد)، قورئانیکه به‌عه‌ره‌یه‌کی ره‌وان بۆ که‌سانیک که ده‌یزانن و شاره‌زاییان هه‌یه (له‌ زمانه‌وانی و زانسته‌کان). بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۴ هه‌ر ئەم قورئانه‌ مژده‌ به‌خشه‌ به‌ئێه‌ندانان، ترسێنه‌ری کافرا‌نه، که‌چی زۆربه‌ی موشریکان پشتیان تیکرد و به‌ره‌ه‌لستیان کردو ناییستن.. وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي ءَاذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْ إِنَّنَا عَمِلُونَ ۵ ووتیشیان: ئێمه‌ ده‌لێمان دا‌پۆشراوه‌ له‌ ئاستی ئەم به‌رنامه‌یه‌دا که‌ تۆ بانگی ئێمه‌ ده‌که‌یت بۆ لای، گوێشمان که‌پرو قورسه‌ له‌ ئاستیدا، له‌ ئیوان ئێمه‌ و تۆدا په‌رده‌ و به‌ره‌ست هه‌یه، تۆ هه‌ول و کوششی خۆت بده، بێگومان ئێمه‌ش هه‌ول و کوششی خۆمان ده‌ده‌ین. قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ ۖ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ۶ ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، بێیان بلی: ده‌لێیان که‌ من هه‌ر به‌شه‌ریکم وه‌ک ئێوه، (جیاوازیه‌که‌ ته‌نها ئه‌وه‌یه): من وه‌حی و نیکام بۆ ده‌کریت که‌ بێگومان خ‌وای ئێوه‌ خوایه‌کی تاک و ته‌نهایه، که‌وابوو ئێوه‌ش رووی تی بکه‌ن، به‌راستی بی په‌رستن؛ له‌ رێپازه‌که‌ی لاه‌ده‌ن، دا‌وای لی خوش‌به‌وونی لی بکه‌ن و چاک بزانه‌ که‌ وه‌یل و سزای سه‌خت بۆ موشریک و هاوه‌لکه‌ران ئاماده‌یه. الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۷ ئە‌وانه‌ی که‌ زه‌کات ناده‌ن و ئە‌وانه‌ش که‌ بی باوه‌رن به‌ پۆزی قیامه‌ت. إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۸ به‌راستی ئە‌وانه‌ی که‌ ئیمان و باوه‌ریان هه‌یناوه‌ و کاروکرده‌وه‌ چاکه‌کانیان ئە‌نجامداوه‌ پاداشتی نه‌پراوه‌یان بۆ هه‌یه... قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ ۹ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ ءَٰنْدَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۱۰ ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بێیان بلی: باشه‌ ئاخر ئێوه‌ باوه‌رتان به‌و زاته‌ نیه‌ که‌ زه‌وی له‌ دوو پۆژدا دروست کردووه‌؟ (ئه‌ له‌ته‌ ئه‌و پۆژانه‌ مه‌گه‌ر خوا خ‌وای بزانی‌ت درێژری ماوه‌که‌یان چانده)، چه‌ند هاوه‌لیکیشی بۆ بریار ده‌ده‌ن؟! ئە‌و به‌دی هه‌ینه‌ر و دروستکاره‌ پەرهردگاری هه‌ر هه‌موو جیهانیان و بوونه‌وه‌ره‌ . وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِّنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا

وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِيلِينَ ﴿١١﴾ لهسهر پرووکاری زهوی کیوهکانی دامهزراندوه (که کار دهکه نه سهر ئاوو ههوا، دیمه نی جوان دهسازینن، لهنگه ری دهگرن، پرووبه ری فراوانتر دهکهن... هتد) بهره که تی زوری تیدا دابین کردوه (وهک نهوت وجوره ها کازا، سه ره پای جیهانی پروهک و.. هتد)، هه موو رزق و روزه کانی تیدا بریارداوه هه مووی له ماوه ی چوار رۆژدا به دوو رۆژه که ی پیشووشه وه (قه باره و رهنک و تام و بۆن و وهرز و شویتی ههر میوه و دهغل و داتیک، ههروه ها گیانداران و بالنده کانش) تا نیازو داخوایه کانی ئاده میزاد جیه جی بکات. **ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا**

قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١٢﴾ ئینجا ویستی ئاسمان ریک بخت و دروستی بکات له کاتیکدا که دوکه ل بوو، جا به ئاسمان و زهوی فهرموو: فهرمانبه ردار و ملکه چ بن، بهخوشی خوتان یان بهزور بتان خه مه ژیر دهسه لاتی خومه وه؟! ههردوولا خیرا وتیان: ملکه چی توین و چون دهفهرمویت وا دهکهین، (نیگومان کاریکی ئاسانه بو خوی به دهسه لات، زهوی و ئاسمان بینته قسه، چونکه ئاده میزاد جو ره ها ئامیری هیناوه ته قسه، دهم و زمان و لیویشیان نیه!!). **فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا**

بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٣﴾ له ماوه ی دوو رۆژدا (لهو رۆژانه ی که ههر خوی ماوه یان دهزانی) ئاسمانی کرده ههوت چین و فهرمانی بو ههر چینیکیش ده رکرد، ئینجا دهفهرمویت: ئاسمانی دنیا شمان رازنده وه به ئهستیره و کردمانه چراخان و کردمانه هوی پاراستن، (له شه ری شهیتانه کان)، ئا ئه و شتانه هه مووی به ویست و فهرمانی زاتیکه که بالاده ست و زانایه . **فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ**

صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٤﴾ جا ئه گهر له گه ل ئه م هه موو باسی دهسه لات و توانایی و زانایی خوی گه وردها پشتیان هه لکرد و گوئیان نه گرت، پێیان بلێ: من ئاگادارتان ده که م له وه ی که شریخه و بروسکه و کاره ساتیکتان به سه ر بێت، وهک ئه وه ی که به سه ر عاد و ثمود هات... **إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا**

تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٥﴾ کاتیک پیغه مبه رانیان بو ره وانه کرا له پێشتر و دواتریشدا، به م فهرمانه پیروژه که: جگه له خوا که سی تر مه په رستن، که چی وتیان: ئه گهر پهروه رداگاران بیوستایه رینومیان بکات ئیوه ی نه ده نار؛ به لکو فریشته ی داده بهزان!! که وابه و ئیمه نیگومان بره واکهین به و په یامه ی که به ئیوه دا ره وانه کراوه. **فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ**

وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ ئه وسا قهومی عاد به ناحق خویان بهزل و گه وره زانی له زهویدا و وتیان: کن ههیه به ئه ندازه ی ئیمه هیزو

دهسه لاتی هه بیته؟ باشه ئایا ئەوه نه یانزانی به راستی ئەو خوایه ی که دروستی کردوون، ئەو له وان هیزی زۆر زیاتره (به لکو ههر به راورد ناکریت) و ئەوانه ههر ئینکاری ئایهت و موعیژه کانی ئیمه یان ده کرد. **فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١٦﴾** ئەوسا ئیتر ئیمه بایه کی توندو زۆر ساردمان هه لکرده سهریان له چهند رۆژیکی شومدا، تا ههر له ژبانی دنیا دا به سزای سه رشو پریان بگه یه نین و تالاو بکهین به گه روویاندا، بیگومان سزای قیامهت زیاتر سه رشو پکه رو تالتره و ئەوانه سه رفراز و رزگار نابن... **وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾** هۆزی - ثمود - یشمان ر یمووی کرد بو ئیمان و چاکه؛ که چی هه زیان به کویری کرد، تا چاوساخی و هیدایهت و ئیمان، ههر بویه ئەوانیش سزای سه رشو پکه رو و سه رگه ردانکه ر یه خه ی پیگرتن به هۆی ئەو کارو کرده وانه ی که ده یان کرد. **﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾** ئەوسا ئەوانه ی که ئیمان و باوه پریان هینابوو رزگارمان کردن، که ساتیکی به ته قواو خواناسیش بوون... **وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾** رۆژیک دیت دوژمنانی خوا تیکرا کو ده کرینه وه و کیش ده کرین به ره و ئاگری دۆزهخ، به رو دوا یان پال په ستۆیا نه. **حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾** هه تا کاتیک ده گه نه ئاستی ئاگره که گو ییان و چاوه کانیان و پیسته کانیان شایه تیان له سه ر ده دات که چ کارو کرده وه یه کی نادروست و خراپیان ئەنجام ده دا. **وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾** ئەوسا به غه مباریه وه به پیستی خو یان ده لێن: بوچی شایه تیتان له سه رداین خو زه ره تانه؟ له وه لامدا ده لێن، ئەو خوایه ئیمه ی هینا وه ته گو فتار که ده توانیت هه موو شتیک به یینیته قسه و گو فتوگو، ههر ئەو زاته شه که یه کهم جار به ده ییناون و ههر بۆلای ئەو یش ده برینه وه (بیگومان کاریکی ئاسانه بو خوا چونکه ئاده میزاد جو ره ها ئامیزی هینا وه ته قسه، ده م و زمان و لیویشیان نیه!). **وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنْنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾** ئیوه کاتی خو ی ئەونده غه پرا بوون، گونا هو تا وانه کاتان نه ده شار ده وه، چونکه مه ترسی تان نه بوو که گو ییتان و چاوتان و پیستتان شایه تیتان له سه ر بدات، به لام گو مانتان وابوو که به راستی خوا زۆر ئاگادار نیه به و کارو کرده وانه ی که ئەنجامی ده دن... **وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنْنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ فَأَصْبَحْتُمْ**

مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾ ئا ئەوەبوو گومانی ناپەسەندتان کە بووتان بەرامبەر پەروردگارتان؛ ئیستا بوو بەهۆی
 داخزان و تیاچووتتان و بەهۆیەووە چوونە ریزی زەرەمەندانەووە... **فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالتَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ وَإِنْ**
يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ جا ئەگەر بەناچاری خوگری بنویژن، ئەووە ئاگر جیگەیانە، ئەگەر داوی
 لی بووردن و چاوپۆشی بکەن چاوپۆشیان لی ناگریت و داویان لی وەرناگیریت. **وَقَيِّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا**
لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ ئەوانە بەهۆی تاوان و سەرکەشیانەووە کەساتیکمان کردە هاوێلیان کە کاروکردهوی
 رابردوو داھوتوویان بۆ برازینەووە، تا سەرئەنجام برپاری تۆلە ئەمانیشی گرتەووە وەک کۆمەلانی پیش ئەمان لە
 پەری و ئینسانەکان، بەراستی ھەر ھەموویان زەرەمەند و دۆراون... **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا**
الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بێ باوەڕان دەیانوت: گوێ مەگرن بۆ ئەم قورئانە و بیکەن بەگالە و
 ھەرا و ھوریا (لەم سەرەدەمەدا ئەو راگەیاندنە بەدەست ناھەزانەووە ئەو رۆلە دەبینیت) بۆ ئەوێ ئیوە زال
 بێن و بیبەنەووە... **فَلَنُذِقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾** ئەو
 جوړە کەسانە بۆ کوێ دەچن کەوابوو سوێند بەخوا ھەر دەبێت تالابی سزای سەخت بکەین بەگەرودی
 ئەوانە کە بێ باوەر بوون، لە ئایندەشدا بە خراپتر لەو کارو کردەوانە کە دەیان کرد تۆلەیان لی دەستین...
ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾ ئا ئەوێ پاداشتی
 دۆژمنانی خوا ھەر ئاگرەکە دۆزەخە، کە مالا و نیشتهجیی ھەمیشەبیانە، لە تۆلە ئەوێ کە سەر سەختانە
 بەرەنگاری ئایەتەکانی ئیمەیان دەکرد... **وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ**
نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾ لە قیامەتدا ئەوانە بێ باوەر بوون وتیان: پەروردگارا،
 ئەو دوو دەستە یەمان نیشان بدە لە پەری و ئادەمیزاد کە گومرایان کردین بیانخەنە ژێر پێیانەووە، تا ھەر لە
 ژێرەو بن. **إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا**
وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ ئەوانە بەراستی وتیان: پەروردگارمان (اللہ) یە، لەوودوا
 بەردەوام پابەندی ئەو رێبازە راستە بوون، ئەو لە سەرەمەرگدا دەستە دەستە فریشتە دادەبەزن بۆلایان، پێیان
 دەلێن: هیچ ترس و بیم یکتان نەبێت لە داھاتوو، هیچ غەم و پەژارە یەکتان نەبێت بۆ رابردوو، مژدەتان لی بێت
 بەو بەھەشتە کە لە کاتی خۆی بەلێنتان پێ دەدرا... **نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ**

وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ خوی گهوره و فریشته کانش دهفه رمون
 : ئیمه یارو یاوه رو هاوکارو پشتیوانی ئیوهین له ژیا نی دنیا و قیامه تیشدا مژده تان لی بیت له بههشتدا هه رچی
 ئاره زوی ده کهن وداوای ده کهن بۆتان ئامادهیه... **نُزُلًا مِّنْ غَفْوَرٍ رَّحِيمٍ** ﴿٣٢﴾ ئه و بهه ریهش له لایه ن
 پهروه ردگار یکه وه پیشکه شتان ده کریت که لیوورده و میهره بانه... **وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ**
وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾ جا کئی له و کهسه جوان گفتار ترو قسه ی بهجی تره که
 بانگه وازی کردوه بۆ لای خوا، کارو کرده و ی چاکیشی ئه نجام داوه، وتووشیه تی به پاستی من له ریزی
 موسلماناندام... **وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ**
كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ ییگومان چاکه و خراپه وهک یهک نین، (تۆ ئه ی باوه ردار) به جوانترین و چاکترین شیوه
 به رهنگاری خراپه و نادروستی بکه، ئه و کاته ئیتر ده بینیت ئه وه ی که له ئیوان تۆ و ئه ودا دوژمنایه تی و
 ساردیه ک هه یه؛ ده بیته دوستیکی دلسۆز و گیانی به گیانی... **وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا**
ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ جا که سیش ناتوانیت به و رهفتاره هه ستیت جگه له وانه ی که ئارامیان گرتوه، ههروه ها
 که سیش ناتوانیت هه لویستی و بنوینیت جگه له که سیک نه بیت که خاوه نی بهه ریه کی گهوره بیت... **وَأَمَّا**
يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾ ئه ی ئیماندار؛ ئه گه ر له لایه ن
 شه بیتانه وه خه ته ره و خه یالی نادروست له دل و دهرووتندا دروست بوو، ئه وه تۆ داوای یارمه تی له خوا بکه و
 په نای پی بگره، چونکه به پاستی ئه و زاته بیسه ر و زانایه... **وَمِنْ عَايَتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا**
تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ له نیشانه و
 به لگه کانی ده سه لاتی پهروه ردگار شه و رۆژ و خۆر و مانگه، هه رگیز نه کهن سوژده بۆ خۆر، یان مانگ
 بهن، به لکو سوژده ته نها بۆ ئه و خوایه بهن که دروستی کردوون، ئه گه ر ئیوه خۆتان به بهنده ی راسته قینه ی
 ئه و ده زان و هه ر ئه و ده په رستن... **فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا**
يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾ جا ئه گه ر بۆ پرواکان خۆیان به زل و گهوره بزنان، (ئه وه وازیان لی بهینه) چونکه ئه و
 فریشتانه ی له خزمهت پهروه ردگاری تۆدان شه و رۆژ سه رگه رمی ته سییحات و ستایشن، هه رگیز بیزاری
 پرویان تی ناکات خۆیان به گهوره نازان... **وَمِنْ عَايَتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا**
الْمَاءَ أَهْزَتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ له به لگه و نیشانه کانی

خوا ئهوه يه که ده بىنيت زهوى کش وماته، جا که تىک باران به سهریدا ده بارىنن ده خرۆشیت و گه شه و نه ش و نما ده کات، چونکه به پراستی ئه و زاته ی که زهوى زیندوو کرده وه، مردوو انیش زیندوو ده کاته وه، بىگومان ئه و خوايه ده سه لاتی به سهر هه موو شتىکدا هه يه.. **إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِيْ عَآئِتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِيْ عَآمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ** ﴿٤٠﴾ به پراستی ئه وانه ی که سه سه خت و بى پروان و دژايه تی ئايه ت و فره مانه کانی ئيمه ده که ن و لى لى لاده دن. خویان ناشارنه وه له ئيمه، باشه، ئه وه ی فرى بدریته ناو ئاگرى دۆزه خه وه چاکتره یان ئه و که سه ی که به دلىباي و ئارامى و هيمنيه وه دیت له روژى قیامه تدا و به ره و به هه شت به ریزه وه به رى ده کرىت؟! ئه ی بى باوه ران هه رچىتان له ده ست دیت بى که ن، چونکه له ده ستى خوا ده رناچن، دلىباش بن خوا بىنايه به و کرده وانه ی ده يکه ن... **إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَكِثَبٌ عَزِيزٌ** ﴿٤١﴾ به پراستی ئه وانه ی که باوه ریان نه بو وه به و قورئانه له کاتىکدا بویان هات، بىگومان ئه و قورئانه ش کتییکی زور به رخ و ناوازه و سه رکه وتو وه... **لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ** ﴿٤٢﴾ هيچ ناحه قى و نادروستى و ناته واويه ک پرووى تی ناکات له هيچ کاتىکدا و له هيچ لايه که وه ره وانه کرا و نێردراوى زاتیکه که خاوه نى حیکمه ت و داناييه و شایانى سوپاس و ستايشه... **مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ** ﴿٤٣﴾ ئه ی پيغه مبه ر (ﷺ) شتىک به تو ناوتریت، که به پيغه مبه رانى پيش تو نه و ترايیت، به پراستی په ره ردگارى تو خاوه نى لى بووردن و لى خوشبوونه بو باوه رداران و تو له سينه رى به ئازار و ئيشه له بى باوه ران... **وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِيْ آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ** ﴿٤٤﴾ ئه گه ر ئه م قورئانه مان به زمانى گهلانى تر بناردايه، ئه وه بى باوه ران ده يانوت: ئايا نه ده بوو ئايه ته کانی روون و ئاشکرا بوايه و زمانى خومان بوايه، چۆن ده يیت قورئان به زمانى بىگانه يیت؟ له کاتىکدا محمد (ﷺ) به عه ره بى ده دويت؟! ئه ی پيغه مبه ر (ﷺ) پييان بلى: ئه م قورئانه بو ئه وانه ی باوه ريان هيئاوه هيدايه ت و رېنمووي و شيفايه و چاره سه رى هه موو ده رد و نه خوشيه کان ده کات، جا ئه وانه ی که باوه ر ناھينن گوچکه يان که ره و به شتى تر ئاخراوه، هه ره وها کوپرن له ئاستيدا، ئه وانه هه ره وک له دووره وه بانگيان لى بکرىت وايه (نه ده نگه که به چاکى ده بيسن، نه ره نگه که به پروونى ده بينن). **وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيْهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ**

﴿٤٥﴾ سویند به خوا به راستی ته ورا تمان به خشی به موسا، که چی ناکوکی تیا دا کرا، خو ئه گهر برپاریکی پیشت له لایه نه پوره دگارتوه نه بوايه، (که توله له کافران بخاته قیامت) ئه وه له ناوی دهردن، بیگومان ئه وان ههر له شک و گومانیکي بی سهر و بندان که خه لکیش ده خاته گومانه وه... **مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ. وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا. وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ** ﴿٤٦﴾ ئه وهی چاکه بکات پا داشتی چاکه کی بو خو به تی، ئه وهش که خراپه و تاوان بکات ههر له سهر خو ی ده که ویت، دلنیا به که پوره دگاری تو پچوکتین سته م له بهنده کانی ناکات..

ج ۲۵: **إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ. وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا ءَاذَنْتَكَ مَآمِنًا مِنْ شَهِيدٍ** ﴿٤٧﴾ زانینی به رپابوونی روژی قیامت ته نه لای خوايه و بو لای ئه وه دهریته وه، ههر چی به رو بووم تووینک له خو نچه و چرو که یه وه چه که وه ده کات خوا ئاگاداره لی، هیچ مینه یه ک سکی نابیت و به چکه و به ره مه که ی دانانیت ته نه به ئاگاداری خوا نه بیت، (ئا به و شیوه یه خوا ده سه لاته کانی خو ی ده خاته به رچاو)، که چی زوره ی خه لکی قه دری نازان، ئه و روژهش که بانگیان ده کات و لیان دهرسیت: کوان هاو هل و هاو تا کانه؟! ئه وانه ییش له وه لامدا ده لین: پوره دگارا، ئیمه هه والت ده ده نی و جار ده ده ی که که سه مان هه له ی وانا یه ت به ده ماندا و شایه تی له سهر شتی وانا ده ی. **وَصَلِّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ** ﴿٤٨﴾ ئیتر ئه وهی که جاران ده یان په رست و هانا و هاواریان بو دهر د و جیگه ی ئومیدیان بوو لیان ون بوو و نرخی نه ما، دلنیاش بوون که ئیتر هیچ چاره و رزگار بوونیکان نه. **لَا يَسْمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ** ﴿٤٩﴾ ئاده میزاد ههر گیز بیزار نابیت له داخواری چاکه و خوشی و ئاسووده یی بو خو ی، خو ئه گهر ناخوشیه کی تووش بیت، ئه وه نا ئومید و بی هیوايه. **وَلَيْنِ أَذَقْنَهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنِ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ عَذَابٍ غَلِيظٍ** ﴿٥٠﴾ سویند به خوا ئه گهر ئاده میزاد خپرو خوشی به سه ردا بریژین و پی پچیژین، له دوا ی ئه و ته نگانه یه ی که تووشی هاتبوو، به مانه یه کی زوره وه ده لیت: ئه مه به ره نجی شانی خو م په دما کردووه و خوا خوشی ده ویم، وازانم قیامت زور دووره و رهنکه ههر نه شبیت، خو ئه گهر به گینه وه بو لای پوره دگارم، ئه وه دلنیا م که خوش و ناز و نیعمه تم لای ئه و: بو ئاماده یه، بیگومان ئه وانه ی که بی باوهر بوون ئه و کارو کرده وه ناشیرینه یان ده خه یه روو و هه والیان پی ده ده ی، ههروه ها سزای سه خت و دژوارو ناخوشیان پی ده چه ژین له ناو دوزه خدا. **وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَسَّاجِنِيهِ. وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ**

عَرِيضٌ ﴿٥١﴾ زۆربهی ئادهمیزاد کاتیک ناز و نيعمهتی به سهردا بر پێژین پشت ههڵدهکات و سه‌رپنجی دهکات و ملکه‌چی راستی ناییت و خو بهزل و گه‌وره دهزانییت و به‌لای خویدا دایده‌تاشییت، کاتیکیش ناخۆشی و نه‌هامه‌تی تووشهات، ئه‌وه دۆعا و نزا و پارانه‌وهی زۆر به‌گهرم و کوڵ و پان و پوره!! **قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ** ﴿٥٢﴾ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) پێیان بلی: هه‌واڵم بده‌نی، باشه: ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن خواوه بییت، پاشان ئیوه‌ش بپرواتان پێی نه‌بییت، ده‌زانن چ سه‌ره‌نجامیکی سامناک چاوه‌پێتانه؟. جا ئیتر کێ هه‌یه له ئیوه سه‌رسه‌خترو لاریتر له‌وهی که رێگه‌ی جیاو دوور له راستی گرتیته‌به‌ر. **سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ** ﴿٥٣﴾ ئیمه له ئاینده‌دا به‌لگه و نیشانه‌ی سه‌رسوهرینه‌ریان نیشان ده‌ده‌ین له ئاسوکانی بوونه‌وه‌رداو له خودی خویشیاندا (بێگومان ئاشکرایه که له‌سه‌رده‌می زانستیدا چه‌نده نیه‌یه‌کانی بوونه‌وه‌ر ئاشکرا بووه .. زاناکان به گشتی و زاناکانی ئه‌ستیره‌ناسی سه‌رگه‌ردان له ورده‌کاری و دامه‌زراوی و گه‌وره‌ی و فراوانی ئه‌م گه‌ردوونه، هه‌روه‌ها له ئالۆزی جه‌سته‌ی و عه‌قڵی و ده‌روونی ئاده‌روونی ئاده‌میزاد)، ئه‌مه‌ش بو ئه‌وه‌ی تا چاک بۆیان پروون بییت و دلیبان که ئه‌و زاته حه‌ق و راست و په‌وايه، ئایا شایه‌تی په‌روه‌ردگارت به‌س نیه که بێگومان ئاگا و زانایه به هه‌موو شتیکی؟! **أَلَا إِنَّهُمْ فِي مَرِیَّةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَّا يَنْتَهُوْا بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِیْطٍ** ﴿٥٤﴾ له‌گه‌ل هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌دا: ئاگادارین به‌راستی ئه‌وانه هه‌ر گومانیان هه‌یه له به‌یه‌که‌یشتن و ئاماده‌بوونی به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریان، ئاگاداریه و دلیابه که ئه‌وزاته به هه‌موو شتیکی زانایه و به هه‌موو شتیکی ئاگاداره و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکی هه‌یه و هه‌یچ شتیکی له‌و یاخی ناییت.